

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2. 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.

PRESIDENT: Rafael Mansanet.

EDITOR: Elisau Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (*Cap de redacció*), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (*Cap de redacció*), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosà, V. Navarro.

RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Ballo, Ramon Barnils, Pere Calders, Fàbia Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandes, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Xavier Duran, L. Ferrí, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarner, A. Guasch, J.M. Játiva, J. M. Llorç, J. Marí, X. Mínguez, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARXIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (*Cap de publicitat*), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing, col·laboradors per a València i a Balears (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Añón, Selecrom.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Control difusió



Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

'Eppur si muove'

Sense deixar de banda els objectius obvis de l'Any Tirant —la commemoració de l'obra més singular de la nostra literatura i la seua difusió—, l'organització de l'efemèride que ara acaba ha deixat obertes unes vies de col·laboració, que eren normals des de l'òptica civil, però insòlites políticament, entre el País Valencià, les Balears i Catalunya. Institucions d'ací i d'allà han sabut sumar esforços de forma poc o molt destigmatitzada per un patrimoni comú: la màxima expressió de la llengua, la literatura. I això, certament, constitueix l'excepció d'aquesta regla que ens ve de la transició.

No ha estat aquesta la tònica durant els anys més recents. La memòria, entre altres circumstàncies, ens mostra els nostres representants institucionals, sense respondre a cap clam popular i al·legant la salvació de la democràcia, autoinfligint-se i alçant un mur de fronteres administratives —i mentals— en acceptar, l'any 77, una esmena constitucional que prohibia la federació entre comunitats autònomes. Les conseqüències d'aquesta claudicació encara són visibles i vigents i tenien un sostre: el "consens democràtic", no entès com un punt de confluència entre diversos sectors socials per a l'aprofundiment de les llibertats nacionals i socials, sinó com l'acceptació tàcita dels límits fàctics. Que en plata era la submissió al xantatge permanent de les forces dominants del postfranquisme. El primer president de la Generalitat catalana, el factòtum més vàlid d'aquestes transaccions, ni tan sols va exigir a canvi uns mecanismes legals de coordinació —lingüístics i culturals, si més no— que ara es demostren tan fructífers.

Hi ha, ara mateix, elements que indiquen un marge més ampli d'actuació comuna: del TGV a Euronews, sense oblidar el Banc Europeu de Desenvolupament o la corresponsabilitat amb l'IRPF. Vincular esforços en aquest sentit resultaria beneficiós per a la nostra àrea, però per contra les hostilitats resultants del foment del regionalisme més desenfrenat i l'exaltació

sistemàtica de les diferències (i no amb qui pertocaria) impossibiliten qualsevol eixida racional, lògica. Incrustats en les institucions, i qui sap amb quin mòbil, hi ha uns altres elements que rendibilitzen l'anquilosament i l'estatisme. Algú necessita marcar diferències

substancials entre nosaltres, bé siga a través del secessionisme lingüístic, o bé movent els fils de Retevisión per tal que les comarques valencianes tornen a deixar de poder captar el senyal de TV3. I si de tan distinta naturalesa fórem, catalans, valencians i balears, segurament no necessitarien dinamitar els escassos vincles i canals de comunicació civil.

L'experiència Tirant, de tan excel·lents resultats, hauria de fer mirar enrere els nostres representants, els més reacs a la lògica, avaluar en termes d'interessos generals —no particulars— els resultats que emanen de negar la nostra personalitat i meditar sobre el futur. La societat civil ja fa molts anys que va fer l'exercici.

